సస్పెండోపాఖ్యానము

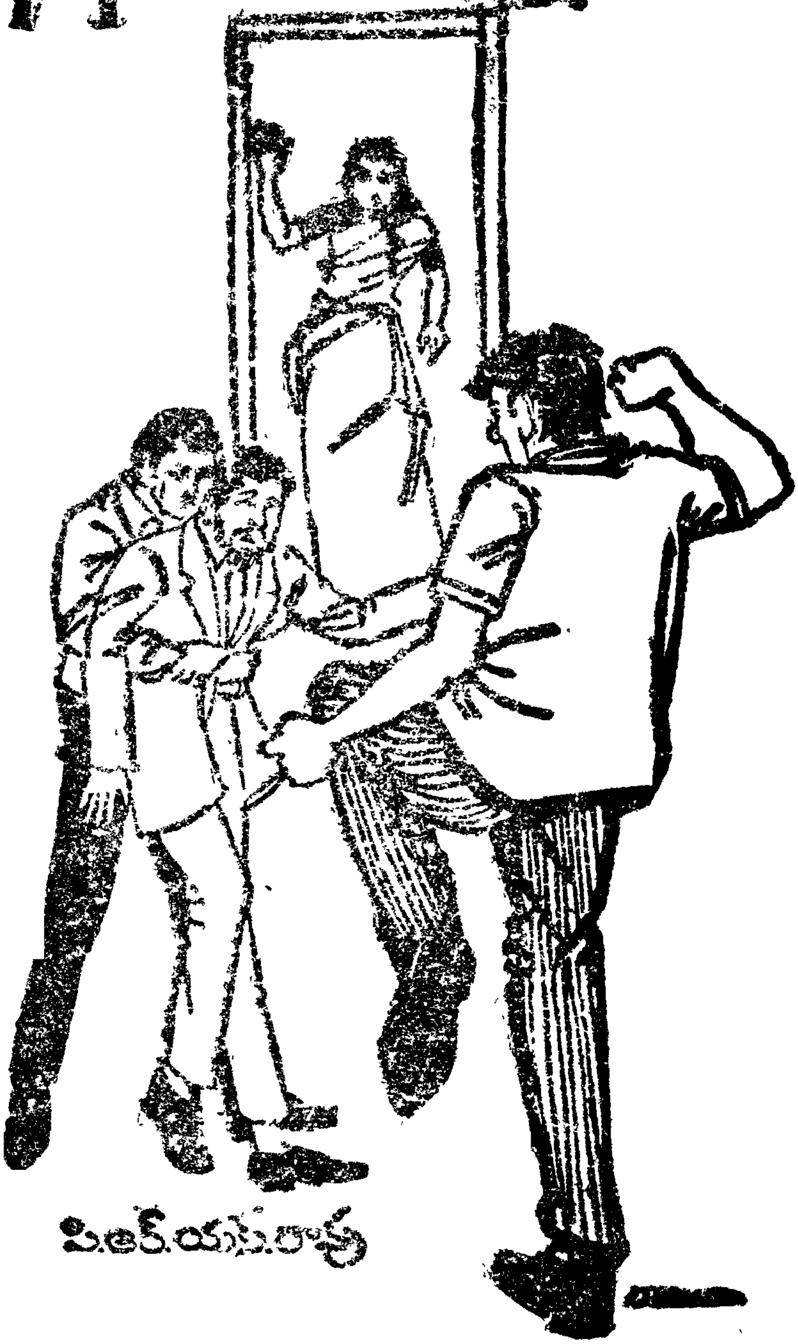

పి.ఆర్.యస్.రావు

'ఆవేశంగా' బాండ్ ఒక్కసారిగా ఎగ[illegible]దాడు. ఇటుపక్కవాడి పొట్టలో [illegible]డు. అటుపక్కవాడి నెత్తిమీద [illegible]దాడు. ఢిష్యుం, ఢిష్యుం, ఢాం ఢాం [illegible]టాలు ఎగిరిపోయాయి. బ్బ! [illegible]టుగురూ చూడాల్సిందేగాని చెప్పమనుకో. ఇంతలో ఏమయిందంటే...' సుబ్బారావు ఊపిరి పీల్చుకునేందుకు ఒక క్షణం ఆగాడు.

అంతవరకు మౌనంగా హుషారుగా 'ప్రత్యక్ష జేమ్సు బాండీయం' వింటున్న శ్రోతలు మూతులు బిగించి మొహాలలో గంతులేసి [illegible] ఉన్నారు. ఈ హఠాత్పరిణామము సుబ్బారావుకు ఆశ్చర్యం కలిగించింది.

అంతలో 'నేను చెప్పనా తరువాత ఏమయిందో' అంటూ ఒక అశరీరవాణి పలికింది. ఆ మాటలు పూర్తి కాకుండానే సుబ్బారావు గుండెకాయ నోట్లోకి వచ్చేసింది. ఆ అశరీరవాణి ఆఫీసరురూపంలో సుబ్బారావు పక్కకువచ్చి 'మాడు సుబ్బారావ్, జేమ్సుబాండ్ సినిమాలంటే నీకు చాలా ఇష్టం అనుకుంటాను' అన్నాడు.

'మరేనండి' సిగ్గు నభినయిస్తూ చెప్పాడు సుబ్బారావు.

'మరెందుకొచ్చిన ఉద్యోగం; సుబ్బరంగా సినిమాల్లో చేరేసేరాదూ.'

సుబ్బారావు సమాధానం చెప్పే స్థితిలో లేడు. అంతలోనే ఆఫీసరు 'ఇదిగో ఈ సాయంకాలంలోగా రికన్సిలియేషన్ స్టేటుమెంటు పూర్తికాకపోతే, రేపటినుంచి నీ మకాం సినిమాహాలులోనే ఏర్పరుచుకోవచ్చు తెలిసిందా' అన్నాడు.

సరిగ్గా ఆ క్షణంలో మిస్ మేరీ సువంద ఆఫీసులో అడుగుపెట్టింది. అడుగుపెడుతూనే 'మే ఐ కమిన్' అంది. ఆవిడ రాక ఉరుములతో జడివాన కురిసి వెలసిన తర్వాత వచ్చిన ఇంద్రధనస్సులాగా ఉంది. ఆవిడమాట వేయి వీణలు ఒకేసారి పలికినట్లు కోటికోయిలలు ఒకేసారి కూసినట్లు ఉన్నది. ఆఫీసు యావత్తూ ఒక్కసారిగా స్తంభించి పోయింది.

ఆ క్షణంలో ఆఫీసు [illegible] ఉన్న దం[illegible]......డచ్చివారో ఇంకా వారికి పూర్వం మనదేశానికి వలస వచ్చిన వారో కట్టిన ఆ భవనం మాయలఫకీరు గృహంలాగా ఉన్నది. మట్టి కొట్టుకుపోయిన గోడలనిండా వేలాడుతున్న బూజు మంత్రాల మర్రి ఊడలలాగా ఉన్నాయి. సరియైన పద్ధతిలో కాకుండా ఇష్టం వచ్చిన రీతిలో నిలబెట్టిన బీరువాలు అడవిలో ఏపుగా పెరిగిన చెట్లలాగా ఉన్నాయి. కనీసం నడవడానికయినా దోవలేకుండా అమర్చబడిన డ్రాయర్లు, బల్లలు, కుర్చీలు హద్దూపద్దూ లేకుండా విడిగిన దుబ్బుల్లాగా ఉన్నాయి. ఎక్కడపడితే అక్కడ పడేసిన ఫైళ్ళు, కాగితాలూ, ఎండి రాలిన ఆకుల గుట్టలలాగా ఉన్నాయి. ఒక్క

సునందోపాఖ్యానము

మాటలో చెప్పాలంటే ఆ ఆఫీసు కానవస్తూ 'ఆకులు దూరని కారడవి, చీమలు దూరని చిట్టడవి'లాగా ఉన్నది. ఆ అడవికి మృగరాజు వంటివాడు ఆఫీసరు నరసింహంగారు. ఆయన ఎప్పుడూ మాట్లాడరు, గర్జిస్తారు. హెడ్ గుమాస్తా నక్కవినయ భూషణం గారు ఆ రాజ్యానికి ప్రధానమంత్రి. పేరుకు తగ్గట్టు, ఆయన 'మూర్తీభవించిన వినయమా ఏమిటి చెప్మా' అన్నట్టుగా ఉంటారు. ఆఫీసులోని తక్కిన గుమాస్తాలందర్నీ తలొక జంతువుతోనూ పోల్చవచ్చును.

మిస్ మేరీ సునంద ఆ ఆఫీసుకి స్టెనోగ్రాఫరుగా బదిలీ అయి వచ్చింది. ఆమె ట్రాన్స్‌ఫరు అయిన రోజును యుగ సంధి అనుకుంటే, అంతకు పూర్వపు రోజుల్ని పాత రాతియుగంతో పోల్చవచ్చు. ప్రస్తుతము ఆ పాత రాతియుగము హఠాత్తుగా ఇరవయ్యో శతాబ్దానికి మారిపోయినట్టుగా ఉన్నది. ఈ మార్పు ఆఫీసు బాహ్య స్వరూపంలో ఏమంత కనిపించలేదు గాని, సిబ్బందిలో మాత్రం స్పష్టంగా కనబడుతోంది. అమావాస్యకు ఒకసారి, పౌర్ణమికి ఇంకోసారి గడ్డం గీయించుకునే ఒక రంగారావు ఇప్పుడు రోజూ చక్కగా క్షవరం చేసుకుని వస్తున్నాడు. జిడ్డుకారే ముఖంతో ఈదురోమంటూ ఉండే ఇంకో రాఘవరావు ఇప్పుడు చక్కగా ముస్తాబై వస్తున్నాడు. ఆఫీసులో ప్రతి వ్యక్తికీ ఇప్పుడు పనంటే శ్రద్ధ ఎక్కువైంది. ఇదివరకు కాంటీన్‌లో ఎక్కువగా కనపడే గుమాస్తాలు ఇప్పుడు సీటు అంటిపెట్టుకొని కూచుంటున్నారు. కాంటీన్ చిన్నబోతోంది.

సుబ్బారావు అందరికన్నా ముందుగా ఆవిడ పరిచయభాగ్యం సంపాదించాడు. ఆవిడ చేరిన రోజునే 'ఇక్కడి ఆచారం ప్రకారం మీరు అందరికీ కాఫీ పోయించి మరీ పరిచయం చేసుకోవాలి' అన్నాడు.

'నేను ఇక్కడికి కొత్త కదా. కాఫీ మీరే తెప్పించి అందరికీ పరిచయం చేయండి. నేను బిల్లు పే చేస్తాను.' అన్నది సునంద.

ఏ బాధనైనా సహించగలను గాని మన తోటి వ్యక్తి ఒకరి పరపతి తెగ పెరిగిపోతోంటే సహించటం చాలా కష్టం. సుబ్బారావు పరపతి క్షణికంగా పెరగటం తన స్నేహితుడు రాజారావుకు నచ్చలేదు. సుబ్బారావులాగా అతను ముందుగా చొరవ తీసుకోలేదు. తనకు అటువంటి అవకాశం రాకుండా పోతోందే అని చాలా విచారించేడు. అయితే రెండురోజుల తర్వాత తనుంటున్న వీధిలో ఒక ఇల్లు అద్దెకు రావటంతో ఆ అవకాశం వచ్చింది. రాజారావు అర్జంటు ఉత్తరం ఒకటి టైపు చేయించుకునే మిషతో సునంద దగ్గరకు వెళ్ళి 'ఎక్కడ ఉంటున్నారు' అని అడిగాడు.

ఎందుకని అడిగింది సునంద.

'ఏమీ లేదు మీకు అన్నివిధాల వీలుగా ఉండే ఇల్లొకటి మా వీధిలో ఖాళీగా ఉన్నది. వచ్చి చూసుకుంటారా' అన్నాడు. కాని అప్పటికే ఇంటిగురించి నలుగురు చెప్పారని అతనికి తెలియదు.

'చూడండి మిస్టర్ నా ఇంటి గురించి మీ అందరికీ ఇంత శ్రద్ధ ఎందుకో నా కర్థం కాలేదు. నాకు ఇల్లు కావాలంటె నేను చూసుకోగలను. నాకు మీ సహాయం అక్కరలేదు' అన్నది. అంత సందిలో తనను ఆవిధంగా అనటం అతనికి బాధ కలిగించింది. రెండురోజులవరకు అతను ఆ 'షాక్' నుంచి తేరుకోలేదు.

ఇటువంటి విషయాలలో ఓటమి అంగీకరించటానికి మనస్సు అంత తేలికగా ఒప్పుకోదు. రాజారావు నిరుత్సాహపడకుండా ఆమె అభిమానాన్ని సంపాదించటానికి ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉన్నాడు. అందుకనే ఒకరోజు సుబ్బారావు 'ఏమిటి రాజా నిన్న గుంటూరువారి పేటలో తిరుగుతున్నావు. మనవాళ్ళెవరూ అక్కడ ఉంటున్నట్టు లేదే' అని క్యాంటీన్‌లో పట్టుకుని అడిగినప్పుడు రాజారావు ఉలిక్కిపడ్డాడు. 'అబ్బే మావాళ్ళెవరో ఉంటేనూ' అనబోతూ చటుక్కున ఆగాడు. 'అవునూ మనవాళ్ళెవరూ లేనప్పుడు సుబ్బారావుకు మాత్రం అక్కడ పనేమిటి' అనుకున్నాడు. ఆ మాటే పైకి అనేశాడు. సుబ్బారావుకు కూడా మా బంధువు లెవరో ఉన్నారన్న సమాధానం స్ఫురించింది కాని, పైకి చెప్పలేకపోయాడు.

వాతావరణం ఇంత ఉద్రేకంగానూ ఉండగా ఆశ్చర్యకరమైన సంఘటన ఒకటి జరిగింది. ఒకరోజు మధ్యాహ్నము 'సుబ్బారావుగారూ ఇవాళ సాయంకాలం మీకేమైనా పనుందా' అని అడిగింది సునంద.

'అబ్బే ఏమీ లేదండీ' అన్నాడు సుబ్బారావు.

'అయితే సాయంకాలం మా ఇంటికి టీకి రావాలి మీరు' అని ఆహ్వానించింది.

హెడ్ గుమాస్తా నక్కవినయ భూషణం గారు ఆఫీసరుగారు తమ మీద చాడీలు చెప్పటం ఆ క్షణం నుంచి మానివేశారని తెలిసినా; ఆఫీసరు నరసింహంగారు అందర్నీ చిరునవ్వుతో పలకరించి సాయంకాలంలోగా స్టేటుమెంట్ పూర్తి కాకపోయినా పరవాలేదని అభయమిచ్చినా ఆఫీసులో ఎవరూ ఇంతగా ఆశ్చర్యపడి ఉండేవారు కాదు. సుబ్బారావు అదృష్టానికి సంతోషించని వారు ఆఫీసు సిబ్బందిలో ఒక్క రాజారావు మాత్రమే. ఆరోజు అతను సంతాపదినం జరిపాడు. సుబ్బారావును తన ఆజన్మ శత్రువులలో జమకట్టేశాడు.

కాని మర్నాడు ఆమె రాజారావునుకూడా టీకి ఆహ్వానించింది. ఇది మరీ విడ్డూరంగా కనిపించింది. వినయ భూషణంగారి వినయసంపత్తి, ఆఫీసరుగారి కార్యదక్షత

ఓం నమః శివాయ

కం. యధార్థవాది నే నన్న
యాతనలేని నిష్కళంకనిర్భయ ఆతివ
యుంకెన్నాళ్ళు నిరీక్షణ
యీ విస్తార, సంసార, సాగర భార
మయ్యెన్

కం. యువతి, మానవతి గతిని
యూరక నిర్లక్ష్యంపక శిక్షింపక
కళానిధి
య్యా వృద్ధను విచలితనై
య్యా, వృథా వేదనలో నల్గినరులు
మంటిన్

కం. మొదట చూచిన లింగా
యేవిధముగదల్చిన నీ నామమే మదిన్
మ్మై త్రైమని సోకు చెవి
యొకలంతయు పులకాంకిత తన్మ
యత్వం బొందున్

కం. యోగాభ్యాస, యోగిని
యౌవన మంతరించె మదియు మృదు
మహేశా
యంత ధన్యను నందీశా
యః పతే, పార్థివలింగా, నమో
నమః శివాయ॥

రచయిత్రి శ్రీమతి సరస్వతి గిరి

దీర్ఘ రోగులకు
ఉత్తమ వైద్యము

నపుంసకత్వము, శుక్ల నష్టము, హస్తప్రయోగము, అసంతృప్తి, ఉబ్బసము (దమ్ము), బోధకాళ్లు, చెవుడు, కడుపునొప్పి, కుష్టు, బొల్లి, చర్మవ్యాధులకు పోస్టలు ద్వారా కూడా వైద్యము చేయబడును.

శ్రీ బాలాజి వైద్యశాల, డా॥ పి. కుమారస్వామి జీవర, టి. బి. రోడ్, తెనాలి. ఫోన్ : 551.
బ్రాంచి : 9—డి, శివాజీ స్ట్రీట్, మద్రాసు—17

రు. 10/-లకే ట్రాన్సిస్టర్
ఆల్ వరల్డ్ 3 బ్యాండ్

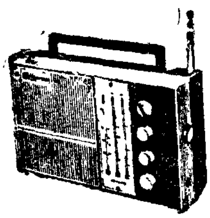

1971 మోడల్ పోర్టబుల్ ట్రాన్సిస్టర్ వాతావరణ ప్రభావం లేనిది. చక్కని కేబినెట్‌లో రంగులైట్ అమర్చబడినది. మా నూతన పథకం ప్రకారం రు. 10/—లకే పొందండి. 5 సం॥ గ్యారంటీ. పోస్టేజి అదనం నచ్చకున్న పైకం వాపసు.

TIGER & CO., (REGD)
TANUKU, (W. G)

1971_72 లో మీ అదృష్టము

మీ అడ్రసుతో కూడా ఏదైనా ఒక పువ్వు పేరు చేర్చి ఒక పోస్టు కార్డుమీద తెలుపండి.

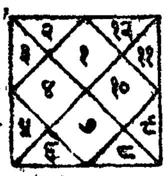

రు. 1.25 కు రాబోవు 12 నెలలలో మీకు సంబంధించిన వివరాలు, వ్యాపార లాభనష్టములు, పరీక్షను, ఉద్యోగంలో మార్పు, ధనం, వివాహ సౌఖ్యం దోషములు తెలుపుతూ, దుష్ట నక్షత్రాలనుండి మిమ్ము కాపాడుకొనుమార్గం కూడా తెలుపగలము. ఒక దఫా చూచిన మీరు సంతృప్తి పొందగలరు. పోస్టేజి అదనం.

SHRI SARASWATI
JYOTISH ASHRAM,
(WAP) BEAS (Amritsar)

సునందోపాఖ్యానము

వంటి విషయాలే కాకుండా ఆఫీసులో చర్చించటానికి ఒక కొత్త విషయం లభించింది. తరువాత వివరి వంతు వస్తుందో ఊహించటంలో నిమగ్నులైనారు.

మర్యాద ప్రకారం సునందను టీకి రావలసిందిగా ఆహ్వానించటం కనీస ధర్మం కదా. అయితే సుబ్బారావు ఆమెను ఆఫీసులో అందరి ఎదుటా పిలువదలుచుకోలేదు. అందుకని ఆవిడ ఇంటికి బయలుదేరాడు. రాజారావుకు కూడా సరిగ్గా ఇదే ఆలోచన వచ్చింది. సునంద ఉంటున్న వీధి ఆచివర చివర సుబ్బారావు అడుగు పెట్టిన సమయానికి రాజారావు వీధి ఈ చివర కొచ్చేశాడు.

సరిగ్గా అదే సమయానికి సునందతో ఒక గడ్డం మేష్టారు మాట్లాడుతున్నాడు. జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే ఆ సంభాషణ సరియైన పంథాలో సాగుతున్నట్లు లేదు. సునంద చాలా విసురుగా నడుస్తున్నది. గడ్డం మేష్టారు ఆమెను అనుసరిస్తూ ఏదో మాట్లాడేస్తున్నాడు. సునంద ఇంటి దగ్గరకు రాగానే అతను హఠాత్తుగా ఆమె చేయి పట్టుకున్నాడు, ఆమె చేయి విదిలించుకుని లోపలికి వెళ్ళిపోయింది.

వీధి ఈ చివర ఉన్న సుబ్బారావుకూ ఆ చివర ఉన్న రాజారావుకూ కోపం వచ్చింది, నిజానికి పట్టపగలు నడిరోడ్డు మీద సినిమాలో విలన్‌లాగా ఉండే ఒక గడ్డపు మేష్టారు ఒక అబలతో, అందులోనూ తమతో ఆఫీసులో పని చేసే వ్యక్తితో అనుచితంగా ప్రవర్తిస్తుంటే ఎవరికైనా కోపం వస్తుంది. వీధి ఆ చివర రాజారావును గమనించక పోయినట్లయితే సుబ్బారావు ఏమి చేసేవాడో చెప్పటం కష్టం. కాని ఇప్పుడు మాత్రం సుబ్బారావు పరిగెత్తుకుంటూ వచ్చేశాడు.

గడ్డపు మేష్టారు ఒకటి రెండు నిముషాలు తటపటాయించి వెళ్ళిపోవటానికి వెనక్కు తిరిగాడు. ఎదురుగా సుబ్బారావు ఉన్నాడు.

'హలో' అన్నాడు సుబ్బారావు.

గడ్డపు మేష్టారికి ఆశ్చర్యం వేసింది. ఏమీ మాట్లాడకుండా ముందుకు నడిచాడు.

'వెయిట్' అన్నాడు సుబ్బారావు.

అతను ప్రశ్నార్థకంగా సుబ్బారావు ముఖంలోకి చూశాడు.

'ఎవరు మనది' అని అడిగాడు సుబ్బారావు.

ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పాల్సిన అవసరం కనపడలేదు.

'ఎవరైతే మీకే' అన్నాడు.

'అప్పన్నే రోడ్సైడు రోమియోలకు ఒక వార్నింగిస్తూ ఉండదుగా' అప్పటికి రాజారావు కూడా దగ్గరకు వచ్చేశాడు. అందుకని ధైర్యంచేసి అనేశాడు సుబ్బారావు. ఈ సంభాషణ అట్టే అంత సాఫీగా సాగటం లేదు. అందుచేత 'షటప్' అన్నాడు గడ్డం మేష్టారు.

'యూ షటప్' అంటూనే చేయి విసిరాడు సుబ్బారావు.

దెబ్బ తగలగానే అతనికి బాగా కోపం వచ్చింది. గబగబా రెండు చేతులతోనూ నాలుగైదు దెబ్బలు సుబ్బారావుమీద వడ్డించాడు.

ఒక నిముషంవరకు జరుగుతున్నదేమిటో రాజారావుకు బోధపడలేదు. అతనికి తెలిసేలోగానే సుబ్బారావు నాలుగైదు దెబ్బలు తినేశాడు. ఏమీచేయలేక రాజారావు గడ్డపు మేష్టారిని గట్టిగా పట్టుకున్నాడు. ఆ క్షణంలో సుబ్బారావుకు అద్భుతమైన ఆలోచన వచ్చింది. ఇలాంటి సమయంలో జేమ్సు బాండ్ ఏమిచేసి ఉండేవాడో ఊహించాడు. ఎగిరి ఒక తన్ను తన్నారు. రాజారావు గట్టిగా పట్టుకుని ఉండటంచేత గడ్డపు మేష్టారికి తప్పుకునేందుకు వీలులేక పోయింది. రాజారావుతోసహా కిందపడ్డాడు. అతను లేచేలోగా సుబ్బారావు ఇంకో తన్ను తన్నాడు. పొట్టలో తగలటంచేత అతను బాధతో—

'అమ్మా' అన్నాడు. సుబ్బారావు విజృంభించాడు. కాలరు పట్టుకుని అతన్ని లేవదీశాడు. ఈసారి అవకాశం రాజారావు తీసుకున్నాడు. వీపుమీద గుద్దుతున్నాడు.

ఇంతలో...

'మీకేమైనా బుద్ధుందా. ఒక మనిషిని పట్టుకుని ఇద్దరు కొడతారా. మీరు మనుషులేనా' అం సునంద వారి దగ్గరకు వచ్చింది. వస్తూనే గడ్డపు మేష్టారిని పట్టుకొంది. సుబ్బారావు ఊహించని పరిణామం ఇది.

'అది కాదు సునందగారూ...' అంటూ

ఇకా చెప్పలేకపోతారా [illegible] తెలుసు మీరేం చెప్పక్కర్లేదు' అని [illegible] అతన్ని నడిపించుకుంటూ ఇంట్లోకి తీసుకు వెళ్ళింది. ప్రపంచం [illegible] తిరిగినట్టనిపించింది. సుబ్బారావు, రాజారావు లిద్దరూ అయోమయావస్థలో పడిపోయారు.

మర్నాటికి కూడా వాళ్ళిద్దరూ అదే పరిస్థితిలో ఉన్నారు. ఆ రోజు సాయంకాలం కోమల విలాస్‌లో కాఫీ కోసం నిరీక్షిస్తుండగా వాళ్ళ దగ్గరకు చక్కగా డ్రస్ చేసుకొని మర్యాదస్తుడిలాగా ఉన్న ఒకాయన వచ్చాడు. వస్తూనే—

'నన్ను కొట్టింది మీరే కదూ' అన్నాడు.

సుబ్బారావుకు మతిపోయింది. 'ఇతని ముఖంలో మొహం విరగడం కదా, కొట్టాడంటాడేమిటి...ఒకవేళ నిన్నటి గడ్డపు మేష్టారు కాదు గదా ఇతను' అనుకున్నాడు. ఈ ఊహ రాగానే సుబ్బారావు ప్రాణాలు పైనే పోయాయి. అయినా పైకి మాత్రం, 'మిమ్మల్ని మేము కొట్టడమేమిటి మాస్టారూ...పొరపాటు పడి ఉంటారు' అన్నాడు.

'అతను కుర్చీలో కూచుంటూ 'అదేమిటి అట్లా అంటారు. నిన్న సునంద ఇంటి ముందర కొట్టలేదూ' అన్నాడు.

రాజారావుకు అప్పటికి అర్థమయింది. 'మరి మీ గడ్డం ఏది మాస్టారూ' అన్నాడు.

'అదా! తీయించేసాను.'

సుబ్బారావు మాత్రం 'వెరీ సారీ మేష్టారూ మేం కావాలని కొట్టలేదు. సింపుల్ మిస్ అండర్‌స్టాండింగు అంతే' అన్నాడు. అయినా ఇతనుండిలోనూ కొడతాడేమోనని భయంగా ఉన్నది.

అతను ఈ మాటలు పట్టించుకోలేదు. 'నా పేరు చెప్పలేదు కదూ శామ్యూల్ ఆనందరావు' అన్నాడు. ఇంతలో కాఫీ వచ్చింది. ఆ కాఫీ ఆనందరావే అందుకున్నాడు. రెండు కాఫీలను మూడు చేసి 'నిన్న మీరు నాకు అనుకోకుండా చేసిన సహాయానికి ఇది నా కృతజ్ఞత. ఈ కాఫీకి బిల్లు నేనిస్తాను' అన్నాడు.

'మేష్టారు రిడిల్సు మాట్లాడుతున్నారు.'

'అబ్బే లేనండి, మీ కొక కథ చెప్తా వినండి.'

'సునంద ఇక్కడికి ట్రాన్స్‌ఫరు కాక పూర్వం మా ఊళ్ళోనే ఉండేది. నేను -విడా ప్రేమించుకున్నాం. నే రేజి రింగేజిమెంటు కూడా అనఫిషియల్‌గా చేశాం. ఈ లోగా ఆమెకు ఈ ఊరు ట్రాన్స్‌ఫరు చేసారు. ఆ ట్రాన్స్‌ఫరు రద్దు చేయించాలని చాలా ప్రయత్నించాం కూడాను.'

'ఉన్నట్టుండి ఒక రోజు రింగేజిమెంటు కాన్సిల్ చేస్తూ ఒక ఉత్తరం రాసింది. ఆ మర్నాడే అక్కడ ఆఫీసులో రిలీవ్ అయింది. నాకేమీ అర్థం కాలేదు. రింగేజిమెంటు రిందుకు రద్దు చేసిందో, నేను చేసిన తప్పేమిటో నాకు రింత ఆలోచించినా బోధపడలేదు. ఆమె మహా పట్టుదల మనిషి, ఏదైనా ఒక నిర్ణయానికి వస్తే మార్చటం చాలా కష్టం. రెండు మూడు ఉత్తరాలు రాసాను. సమాధానం లేదు.'

'అసలు విషయమేమిటో ముఖా ముఖీ తేల్చుకుందామని ఈ ఊరొచ్చాను. కలుసుకుందామని రింత ప్రయత్నించినా వీలు పడనివ్వలేదు. ఒంటరిగా వెళ్తుంటె రిక్కడ పలకరిస్తానో అని రోజూ ఆఫీసునుంచి వచ్చేటప్పుడు మిమ్మల్నేగా తోలు వెంటపెట్టుకుని వచ్చేది. రెండు రోజులుగా ఇదే వరస.

Kleertone

క్లీర్‌టోన్ ఆటోమేటిక్ ఇస్త్రీపెట్టె వాడి
విద్యుత్తుపై ఖర్చు తగ్గించుకోండి

ఇంపీరియల్ ఆటోమేటిక్ ఇస్త్రీ

- 230/250 వోల్టులు ఏ సిగ్నల్ లేక ఏ.సి./డి.సి లపైగాని పనిచేస్తుంది.
- 800 వాట్లు కలది
- 2.7 కిలోగ్రాముల బరువుగలది.
- ఇస్త్రీ పెట్టె అంతా సమానంగా వేడెక్కుతుంది

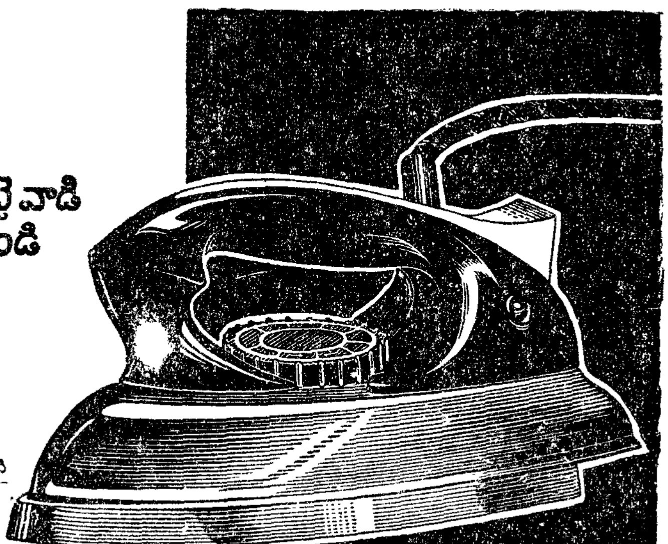

Kleertone

క్లీర్‌టోన్—సాటి లేని
విద్యుత్ ఉపకరణాలు

నేషనల్ రేడియో & ఎలక్ట్రానిక్స్ కం. లి

(జనరల్ రేడియో & అప్లయన్సెస్ డివిజన్)

బొంబాయి • కలకత్తా • ఢిల్లీ • మద్రాసు

ULKA-KLH 71

ఇన్నటి సంగతి మీరు చూసారు కదా. నిన్న మీకూ మధ్య యుద్ధం జరుగకపోతే ఆమెకు నా మీద జాలి కలిగేది కాదు. ఆమెతో మాట్లాడే అవకాశం నాకు దొరికేది కాదు'

అనోలియమ్
కోల్డ్ రబ్

జలుబులను దగ్గులను నివారించే మరొక అమోఘమైన శక్తి

శక్తివంతమయిన ఔషధాలుకల అనోలియమ్ బాగా లోతుకి చొచ్చుకుపోయి గుణం ఇస్తుంది జలుబులు, దగ్గులు చప్పున చల్లగా తగ్గాలంటే అనోలియమ్! అనోలియమ్ తల్లిప్రేమవలె చల్లనిది అంత శక్తికలది అనోలియమ్ ఎలా వాడవచ్చునో చూడండి:

ఇప్పుడు సీసాలలో కూడా దొరుకుతోంది!

FDSAM1237TE

అనోలియమ్

వలకబాడా స్వరసమయినదే!

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

వారి తయారింపే అని గుర్తు ఉంచుకోండి.

'ఇంతకీ ఆమె ఎంగేజిమెంటు ఎందుకు కాన్సిల్ చేసిందట.'

అది అదేమంత చెప్పుకోదగ్గ కారణం కాదు లెండి. అయినా ఇప్పుడు ఇద్దరం ఏకాభిప్రాయానికి వచ్చేశాం కదా. ఏ గేజిమెంటు కాన్సిల్ చేసినా ఉత్సాహం చింపేయమన్నారు.'

'అదేమిటి మాస్టారూ! అంత చెప్పి ఈ కాస్త సస్పెన్సులో పెడ్తారా.'

ఆనందరావు కొంచెం సిగ్గు అభినయించాడు.

'ఈ రోజుల్లో ఎటువంటి ఘోరమైన తప్పు చేసినా క్షమించవచ్చు, గాని అభిమాన నటుడ్ని కించపరచటం అనే తప్పును మాత్రం క్షమించటం అసంభవం. నేను సరిగా అటువంటి తప్పే చేసాను. నా సినీ స్టారు అయిన అభిమాన నటుడ్ని గూర్చి ఒకసారి చులకనగా మాట్లాడాను. ఆమెకు ఆ విషయం తెలిసిందట. ఆమెకు కోపం వచ్చేసింది. తను ఎంతగానో అభిమానించే నటుడ్ని అంత చులకన చేసి మాట్లాడిన వ్యక్తితో జీవితాంతం కాపురం చేయటానికి ఆమె మనసు సుతారామూ అంగీకరించలేదు. అటువంటి సంస్కారంలేని వ్యక్తిని ప్రేమించినందుకు ఆమె ఎంతగానో బాధపడిందట. అభిమాన నటుల విషయంలోనే ఇద్దరికీ పొసగకపోతే ఇతర విషయాలలో మాత్రం ఎట్లా సరిపోతుంది. అందుచేత వివాహం చేసుకోకుండా కన్యగానే ఉండిపోదలచుకున్నదట.'

'మరైతే ఇప్పుడామె మనసు ఎట్లా మార్చారు...'

'ఇక్కడే మీరు నాకు సహాయం చేసారు. మీరు కొట్టిన దెబ్బలకు తాళలేక స్పృహ తప్పిపోయినట్టు నటించాను. నన్ను పెళ్ళి చేసుకోకపోతే ఇంక జీవించను. దేవదాసులాగా ఇక్కడే ఆమె పాదాల దగ్గరే చచ్చిపోతాను అన్నాను. తనకోసం తన ప్రేమకోసం [illegible] వచ్చి ఈ విధంగా చావు దెబ్బలు తిన్నందుకు ఆమె చాలా నొచ్చుకుంది. నేను తిరిగి మామూలు మనిషి కాగానే పెళ్ళి చేసుకుంటానన్నది. ఆ తర్వాత అభిమాన నటుడ్ని గురించి నేను స్తోత్రం పఠాయించాను. దాంతో ఆమె నా తప్పిదాన్ని క్షమించేసింది. అది సార్ కథ' అంటూ ముగించాడు ఆనందరావు.